

日本語・タイ語における動詞の意志性

Bussaba Banchongmanee

日本語とタイ語における受動文の使用の制限に違いが認められる。タイ語に比べて日本語受動文の使用範囲は広く、意味もさまざまである。本研究ではこの違いは動詞の意志性によるものと考えている。つまり、タイ語では動詞の意志性が受動文の使用の可否を決定する要因である。意志性がプラスである場合のみ受動文が成立する。それに対して、日本語では、動詞の意志性のプラス・マイナスにかかわらず受動文が成立する。このように、意志性によって使用の可否に違いが現われるのは受動文のみならず、使役構文、目的構文などにも認められる。

Volition ของคำกริยาในประโยคกรรมวาจกในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย

บุษบา บรรจงมณี

ประโยคกรรมวาจกในภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นมีขอบข่ายการใช้ที่แตกต่างกัน ในภาษาไทยประโยคกรรมวาจกมีข้อจำกัดในการใช้ค่อนข้างมาก ในขณะที่ภาษาญี่ปุ่นจะมีข้อจำกัดน้อยกว่า ส่งผลให้ประโยคกรรมวาจกในภาษาญี่ปุ่นมีหลายความหมาย งานวิจัยนี้ตั้งสมมติฐานว่า สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เกิดจากความแตกต่างของ Volition ของคำกริยาในภาษาทั้งสอง กล่าวคือใน Volition ในคำกริยาภาษาไทยจะมีส่วนในการตัดสินใจว่าจะเลือกใช้ประโยคกรรมวาจกได้หรือไม่ ส่วนในภาษาญี่ปุ่น Volition ในคำกริยาไม่มีส่วนในการตัดสินใจว่าจะใช้ประโยคกรรมวาจกได้หรือไม่ และความแตกต่างนี้ไม่ได้ปรากฏในประโยคกรรมวาจกเท่านั้น แต่ยังปรากฏในรูปประโยคอื่นๆ และในระดับคำศัพท์อีกด้วย